

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XIII.

Reus, Dimecres 23 de Mars de 1898

(Núm. 3511)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. Plas. 350
Provincias trimestre. Plas. 350
Extranjero y Ultramar. Plas. 350
Anuñals, à preus convencionals.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals
libreries d'aquesta ciutat y de fora.

En Barcelona, litografia Mallol, carrer Junquera, 6.

No s'retornan los originals encara que no's publicin.

Farmacia Serra

La que paga més contribució de la província

FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

Tos

Desapareix ràpidament usant lo

Tos

XEROP SERRA

No conté opí ni morfina, per lo que pot administrarse

als nous sens cap perill. Vegis lo prospecte.

Tos

FARMACIA SERRA.

Tos

Oberta tota la nit.

AVÍS

Lo taller y botiga de marmolista y esculptor de Viuda y fills de Agustí Auqué, del carrer de Monterols número 25, s'ha trasladat á la plassa de la Constitució, número 17 y Galanas, 1.

Especialitat en xamaneys, panteons y tot lo referent en marbres del país y extranjeros.

L'ADVOCAT

Don Bienvenido Pasco Tarrach

ha establert son despatx en l'entrelluelo de la casa núm. 1 del carrer Arrabal de Santa Anna, (cantonada á la de Monterols) y té l'gust d' oferir sos serveys á sos coneixuts y amics y al públic.

Horas de despatx: de 10 á 11 y de 6 á 8.

SECCIÓ DOCTRINAL

ELECCIONS

Las de diputats á Corts, las de mes trascendencia pera l'Estat espanyol, puig que las personas que prenquin assiento en lo Congrés son las cridades á aprobar los pressupostos del Estat, á dictar las lleys, perque s'regeix, y á autorizar los emprestitis y gastos que les guerres colonials han motivat y motivan, com també las cuestions ab los Estats-Units, s'avehinan, ja que lo vinent diumenge es lo designat pera la lluya.

Circunscrivintnos á la nostra Circumscripció, dirém que son vuit los candidats que aspiran á la distinció honorosa de representarnos en las Corts; casi tots ells fills d'aquesta província y per lo tant es de creure que d'obtenir la victoria, se desvetllarien en primer lloc pel benestar dels pobles á qui representin.

Nosaltres, los catalanistas, hem oregut que encara no havia arribat la hora de disputar un d'aquests honorosos llochs, ni al Gobern ni á las oposicions, y d'aquí que en la lluya del vinent diumenge no hi prenguem aquella part directa é interessada á que nostra llarga historia y la fé ab que professém las ideas que ab coratje y dignitat sostenim, lo mateix en la Diputació provincial en le Municipi que en la prempsa, nos dona dret.

Mes lo no presentar candidat propi no vol dir que ns considerém desligats de travallar y apoyar á determinats candidats en las eleccions del diumenge, puig si nos hem considerat honorats barrejant en altres eleccions los noms de nostres bons amics, ab los designats per altres partits locals, coalició honorosa que

hem sostingut com a únic fil moralizador pera la administració local y per procurar lo benestar y engraniment d'aquesta ciutat, nostra més bon estimada patria, avuy que l'partit fusionista nos reclama l'apoyo no hem d'esgatimarli, convensiu de què tant lo candidat local D. Pere N. Gay Sardá, com lo senyor D. Joan Cañellas y Tomás, son company de candidatura, son personalitats que s'mereixen l'elogio de tots los catalans y dels electors, y que no defraudaran las esperances que en ells se concebeixen.

Don Pere Nolasch Gay y Sardá, es de nostres lectores prou conegut pera que nos entrelí guém en publicar tots los mérits que en sa persona concorren. Patrici excellent, ha donat proves d'estimar á la ciutat que l'vegés náixer, la nostre; á sus activas gestions y á la seva influencia s'degue que s'instalés aquí una Audiència de lo Criminal, avuy suprimida; y quan perillava el crèdit d'un de nostres establiments mercantil, lo Banc de Reus, ell ab sus bones relacions ab las personas escandalades de la localitat consegui evitar lo descrèdit que sobre nostra ciutat hauria cayut, fets aquells sense altres que s'en podrian citar, que no tan fácilment los olvida la bona memòria dels reusencs.

Don Joan Cañellas y Tomás, es igualment garantia pera l'selectors de que en las Corts se preocuparà de tot alló que més afecta á la agricultura. Ses campanyas, desobeyint, (podriam dir rebelantse) les ordres del Gobern, contra las patents d'alcohols y contra l' famós impost dels 5 céntims per litre de vi, clarament nos presentan lo carácter distintiu de sa personalitat; gelós y actiu en totes las cuestions d'interés que afectan á la província, lo mateix en lo Parlament que en las visitas particulars als Ministres, no s'causa ni ho deix de la mà fins á conseguir la resolució que creu es profitosa pera l's que li han confiat l'honor de representarlos.

Per això nosaltres, sense intentar esgatimar cap dels mérits que puguen tenir los altres candidats, enteném un deber d'agrahitament l'exposar clarament lo criteri y conducta que pensém seguir en equestas vinents eleccions, confiant que tots los nostres bons companys de causa, aplaudirán l'acord, y coinciderán en lo mateix criteri.

Per Catalunya!

Després de sigles de lluylar per sa liberdad atacada constantment per lo poble que á Espanya predomina y que es enemic de la liberdad per naturalesa, Catalunya dormia èbatuda. Los cantos dels poetes la desvetllaren; los historiayres li recordaren sus gestas glorioas; los amydors de la ciencia cercaren afanyosos sus tradicions y estudiaren sus lleys y tot lo que es manifies-tació de la seva ànima, y li feren entravare un millor penvindre; apengueren los artistas en sus monumentis

y s'inspiraren en los mateixos sentiments nobilissims; las cançons de la terra portaren per l'aire sa armonia, y tots los catalans honrals vegeren ab goig que s'acostava l'dia de redempció per la seva pàtria.

Catalunya se sentiu viure, Catalunya se sent forte, y

recordant son passat de gloria y ab los ulls fita al per-

vindre de llibertat que l'espera, voltada de cors ena-

morats y de soldats fidels que van disposats á darho tot

per ella, prenen com símbol de pau lo brot d'olivera,

vol donar lo primer pas per lo camí de la reconeixi-

ta...

Sos enemichs de sempre, aquells que explotente viuhen, los homes, poruchs y l's d'ànima mesquina, tots los contraris de la llibertat verdadera, al sentir que s'acosta magestuosa, s'remouhen y's agitan y, aixecantse furicosos, corren el camí per deturars... Ay de tots! que l'poble que avansa per sa llibertat no's detura, y si troba en la via obstacles los abat y l's o aterra!

Avant donchs, fi la del Panadés! Avant, catalans del districte de Vilafranca! Perque no voteu á Joan J. Permanyer, perque no voteu al catalanista ja signe, al home realment amant de la llibertat, al home dign de parlar en nom de la terra, al qui may's ha doblegat á las exigencias de la baixa política; republicans de certa mena vos diuhen que es carl, 'ls carlins vos diuhen que es republicà, 'ls que sostenen la corruplició que 'ns deshorta tractan de confondreus y d'apartarlos de la lluya, y algunes que s'planyen com a dones y volen combatre la immoraltat y'l desgavell regnant en tots los órdes, callan avuy fenta indigna coixixa ab los enemichs declarais de Catalunya.

Ni som carlins, ni estém á les ordres d'en Pi y Margall; ni som republicans, ni som monárquics; ni som reaccionaris ni anti-clericals. Cadascú es lo que

vol entre nosaltres, més tots estimém sobre tot lo del

men á Catalunya y volém la seva llibertat, com volém

la de tots les antigües nacionalitats d'Espanya y la de

tots los pobles, en sols entitats i en tots els

comunitats de Catalunya.

Ba ho tenim dit enlliberes, assamblees y discursos, y resumit en lo «Compendi de la Doctrina Catalanista» aprobada per la Junta Permanent de la «Unió».

Creyém que es lo deber politich més fonamental estimar á la Patria y que la única patria dels catalans es Catalunya á la que estimém sobre tot lo de la terra;

creyém que no de cap fonament la distinció entre «pa-

tria petita» y «patria gran» perque l'home te una sola

patria com te un sol pare y una sola família, y lo que es

generalment s'anomena «patria gran» no es sino l'Estat

compost de varias agrupacions socials que tenen

si la condició de veritables patris; creyém que Espanya

no es més que l'Estat ó agrupació política á que l's catalans pertanyen; mirém á Catalunya com la llarga

cadena de generacions unidas per la llengua y la tradi-

ción catalana; creyém en l'espirit de la pàtria que s'ha

manifesta en sa llengua, en son dret, en la ciència, en tots

la esfera religiosa, en les totes: en los nostres caràc-

ter, spírits y aspiracions; considerém que desnatu-

llan lo caràcter nacioni de Catalunya al esperit de

ratina, l'utilitarisme desentrenat, l'individualisme y més

lo flamenquisme; creyém que aqueixos vícies han soat si

brevingut per la degeneració del nostre caràcter, efecte

te, en gran part al menos, de trobars la nostra pàtria, siet

desde fa alguns sigles, en una admòstera contraria á sa

manera de ser, produbida per un element enemic de

Catalunya que es, tal com està constituit, l'Estat es-

panyo'.

Sabém que per constituir l'Estat Espanyol fin-

gué lloch l'ematzinament de Carlos de Viana, clàvis

deshonra d'Enrich IV de Castella y de si espesa, ja

iniciou exposició de sa filla Joana, la falsificació d'una butlla pontifícia que serví de fonament à la conquesta de Navarra;... sabém que l'Estat Espanyol se forma per la unió de les Corones d'Aragó y de Castella, que Castella era pobre y regnava en ella la anarquia y la corrupció més espantosa mentres la Confederació Catalana-aragonesa continuava essent la primera potència del Mediterrani, per son comers, son poder naval y sa diplomacia; sabém que la Confederació comprenia lo doble de territori que l'Realme Castellà, y que provenia per tant de la grandesa d'ella, la grandesa de la Espanya d'aquella temps.

Hem aprés que, malgrat la superioritat de la Confederació Catalana-aragonesa, Castella governa desde llavors l'Estat Espanyol; que en tras sigles de monarquia abso'luta no hi hagué cap ministre català, que durant la època parlamentaria n'hi hagué pochs y en períodes curtissims, que la gran massa d'empleats es castellans; hem aprés que les diputacions y ajuntaments catalans actuan segons las lleys y costums no catalanas, seguint l'espiritu de la política castellana dirigida per los caps-de colla de Madrid; hem vist que se'n ha imposat tot lo castellà per part dels governs; que las institucions y costums políticas, los complicats engranajes administratius y sas corruptelas, las lleys de tota mena naixen de la tradició castellana ó be son dutes de França y vestides al estil de Castella; que ab lo nom d'*espanyola* han imposat la llengua castellana a tots los pobles d'Espanya, han batejat d'espanyolas las seves costums, y han fet encarnació del tipo que 'n diuen *nacional*, al torero y a la *mola*.

— *Espresso el seu braç* — PERE MONTANYOLA.

(Continuara).

ARTS Y LLETRES

«Album Salón»

Lo centre editorial artístich de D. Miquel Seguí de Barcelona publica mensualment una revista d'art ab lo títul que encabessa aquestes ratllas, que es una prova més del avens que en l'art tipogràfic s'ha realisat en nostra patria, puisc pocas ilustracions del extranger guanyan al «Album Salón» en gust y perfecció en los travalls que publica.

En lo número correspondent a la setmana passada tan notable publicació tributa un recor de gratitud à nostre país lo malagueyan pintor en Joseph Llovera, quinás obras pictòriques s'havien obert pas en los grans mercats de París y Londres y la seva firma s'cotisava a bona preus entre ls ayments del art del inmortal Fortany, també pàsà nostre.

Honra la bono memoriard' en Llovera l'«Album Salón», reproduint ja en la portada de son darrer número un cuadro representant à tres ayrosas y graciosas manolas que pintava l'autor de mà mestre, y en son text s'enorgulleix publicant à colors los cuadros «*Virtuose*... (acuarela), «*José Llovera en su taller*», «*La comedia Maravillas*», «*Baile flamenco*», «*La Brisa*», «*Baile en un patio*» (aqueits dos à colors), «*El Prado de Madrid en el dia del juicio final*», «*Alegoria de Goya*», «*Chula*», «*Aristocrata*», «*Los dos modelos*», «*A Filis. — Soneto*» y «*En el balcón*», tirada questa última a diferents colors, obras d'art de las que Lo Somatent ha tingut ocasió d'alabar en la forma que la seva importancia mereixia, tant per son delicat dibuix com per lo ben distribuït dels colors y las llums, y per lo tant basta sols la seva enumeració.

L'«Album Salón» presenta aquets hermosos travalls que per si sols revelan la felis y privilegiada inspiració de son malagueyan autor, à sos lectors, per medi d'un d'un llàrh article biogràfic de nostre país insert à la primera plana, fent constar en un curt *introito*, que no 'ls cega ni'l provincialisme ni la amistat; esmortuhi part del dolor que 'ls causá la seva inesperada perduda, diu, parlaré d'ell y de ses obras sense apassionaments, conforme à nostre lleal saber y judici y a continuació narra la vida d' en Llovera ab tots sos detalls y li tributa merescuts elogis per la fidelitat en que sabia traslladar à la tela las seves concepcions.

Nosaltres no podém per menos que aplaudir lo procedir de la cassa Seguí de Barcelona en dedicar lo número de la ilustrada revista que dona à la estampa à la memoria d'un dels benemerits fills ab que s'ha honrat nostra benvolguda patria, y tingui ella la segretat que honrant als artistas que per sos propis mérits han passat à la eternitat s'honorarà à si mateixa.

Lo pintor Tapiro

La universal fama d'acuarelista que ab justicia disfrata nostre distingit amic y pàsà, sos llovers may interrompus obtinguts en quantas exposicions ha con-

corregut ab sos difícils y delicats travalls, y la mateixa fama que en la ciutat de Tanger, su actual residència, disfruta, ha despertat una vegada més l'interès de la premsa d'aquelle localitat en visitar lo seu taller, precisament en aquesta època en que 's prepara per fer sa excursió estiuenga à Londres, quedant admirada de la bellesa dels quadros y de la veritat de sos colors y ab ella las autoritats locals y 'ls consuls extrangers que s'enteraren de que en los tallers del pintor reusenc s'hi trobaven exposats variis dels quadros que destina al mercat de Londres.

Del efecte que aquesta petita exposició causà als visitants n'és un bon reflexe l'article «Una visita al taller del senyor Tapiro», que publica l'periódich redactat en anglès «Al Mogreb», «Al-Aksá», «Tangier» «Chronicle and Morocco Gazette», y que a continuació tenim lo gust de traduir:

«Lo distingit artista senyor Tapiro que tan envejable renom ha conquistat trasladant à la tela ab mágica paleta las escenes més pintorescas de la vida marroquí, se dispesa à sortir pera fer sa periòdica visita à la gran ciutat del Támesis. Al parlar de Tapiro aquí à Tanger hi hâ que repetir una vegada més lo coro d'alabansas que li han dirigit tois los ayments del art. Es lo gran cultivador de la acuarela, aquesta complexa forma del art tan plena de dificultats y qual domini ha arribat à conquistar. Dels sis quadros que hem admirat en son taller dos obtinguren medalla d'or en la exposició de Chicago, y molt difícil nos seria dir quin d'ells es millor.

Hi ha allí, ademés, una «Donà marroquí» en trajo nupcial, de brillant colorit; un «Moro rich», de perfecta factura; los «Bandidos de Soosa», los «Trovadors»; lo «Ball de la Guiaawas» y una hermosa «Entrada al taller». Tals obras han cridat l'atenció de tots los ministres y cònsuls extragers, de las autoritats locals y de gran número d'ayments del art que han visitat durant la setmana lo taller del artista català.

Desitjém y augurém l'èxit més complet al conspicu artista en sa excursió estiuenga y anhelém son felis retorn à Tanger, pera que pugui continuar la no interrompuda sèrie de sos triomfs en sa llarga carrera artística. — *Missió el viernes nos regal y se regala*

CRÓNICA

Si's reuneixen suficient número de senyors regidors avuy à dos quarts de vuit del vespre celebrarà sessió de primera convocatoria l'Excm. Ajuntament.

Fa algun temps que al portal de Tarragona ó sia el arch monumental que recorda un fet memorable per nostra ciutat, hi ha enderrocats los montants de pedra de la part nort de dita porta, desde'l secol fins à la arranca del arch.

Lo referit desperfecte l'ocasionà un carro carregat de bocoyys buits colocats fora del carro, costüm que si be nostre malaurat Ixart la celebra com à cosa típica en un de sos poètichs escrits, ha causat y causa molts mals com ha causat lo que en aquest moment lamentem.

Com ditas pedras están cayudas al mateix costat, del portal y exposadas à ser malmesas fins à sa destrucció total, seria molt convenient que nostre Municipi, que sens dupte li encumbeix la conservació de dit monument aixecat en commemoració del 11 de Jany de 1843, procurés fer colocar de nou ditas pedras en son degut siti, ab la seguritat de que li agrahirian moltas persones.

A un quart de deu del matí d'ahir varem rebrer lo següent telegramma derositat à la estació de telegrafos de Barcelona à la una de la matinada del mateix dia, es dir que hâ trigat vuit horas per venir d'aquella capital à questa ciutat ó sigan cinc mes de las que no triga 'l correu.

Barcelona 22.—A la una del matí.

Acaba de representarse en lo Teatre Principal lo drama dels senyors Quer y Sanromà «Vents d'oratge».

Lo públich l'ha acollit ab bastanta benevolència, segurament perque desconeix la importància del drama. Los autors han sigut cridats variis vegades en escena.

Los actors encarregats de la execució de la obra se veaya que no estaven prou posseïts de sos respectius papers, y per això no se'ls feu presentar al palco esènch.

Lo teatre estava ple de gom à gom per escullida y selecta concurrencia.—*Lo Correspondal*.

Posém aquest telegramma en la secció de crónica perquè considerém ha passat la seva oportunitat per publicarlo al llech corresponent.

Y doném las gracies al rem de telegrafos per lo bò que 's porta.

Al estrenarse à Madrid lo drama de 'n Guimerà «El Padre Juanico», lo telegramma que nos fou enviat arribà ab igual retràs que lo de que nos ocupém.

Durará molt aquest desgavell y se nos perjudicarà sempre?

Cridém seriament l'atenció del digne quefe de telegrafos de aquesta ciutat nostre distingit y particular amic D. Carles Casalà, pera que averigüi de qui es la culpa y procuri posarhi esmena, segurs de que la falta no serà en aquesta ciutat.

Convé que no dormin aquesta classe d'empleats!

Nostre apreciat colega lo «Diario del Comercio» de la veïna ciutat, en son número d'ahir assegura que 'l vinent divendres debutarà à Tarragona la companyia del Sr. Giovannini.

Al apreciable colega l'han informat malament, donchs dita companyia no acaba sos compromisos ab nostre públich fins à la nit de la vinent festivitat, y segons nostres informes encara donarà tres funcions més: una 'l dissapte y dos lo vinent diumenge.

Copíem de *La Renaixensa* de Barcelona:

«La proclamació de candidats y la designació d'interventors de que donarem compte en la edició d'ahir fou una verdadera victoria pel catalanisme. Lluyant contra tots los partits caciquistas que 's coaligan contra nosaltres, varem obtenir que fossin intervingudes las mesas electorals per un bon número d'interventors catalanistes que confiem sebrán vetller per la legalitat de la elecció y posar à ratlla als que vulguin deshonrar una volta més lo sufragi. Totas las personas que assistiren ans d'ahir à la Junta Provincial del Cens, fins aquelles que major malavolensa nos han dut sempre, parlavan allí admirantse de nostra actitud entusiasta y de llavis del mateix Paesident de la Diputació D. Andreu de Sard sentírem elogiar la correcció ab que s'havien portat los catalanistes en aquella Junta y 'l cuidado y 'l coneixement de les intimitats de la llei que havien demostrat al presentar los diferents documents que devíen justificar nostres drets.»

Dissapte passat, festivitat de Sant Josep, se celebrà à la concorreguda societat «Círculo Republicano Històrico» la vetllada dedicada al inmortal músich-poeta J. A. Clavé.

En dita vetllada prengué part activa, la llorajada secció coral «Eco Republicano» cantant la inspirada pastorela «La nineta dels ulls blaus» y la gran cantata «Gloria à Espanya».

Se llegiren varias poesías, algunes alusives al acte; la Sra. Mercé Crusat, y 'ls senyors Viscarro, Martorell, Tomás, Masdeu, Cirè, Gebelli, Layoleberry, Rovira y Pamies, aquest últim llegí la inspirada poesia de J. Martí Folguera, «Quan seràs gran», essent tots justament aplaudits.

La part musical fou desempenyada per los senyors Borrás y Salas que cantaren unes coplas humorísticas y la sinfonía «Poeta y Aldeano» ab acompañament dels senyors Pujol y Camprubí, respectivament, lo que valgueren los honors de repetició.

Lo saló estava profusament adornat, veyste per las parets del mateix los noms de totas las persones que han alcansat premi per la mentada secció «Eco Republicano».

Felicitem al president de la Comissió de festas don Emili Pamies pel bon gust que te al adornar 'quells espayosos salons.

Per donar fi à tan amena vetllada, lo secretari de la Comissió de festas, lo jove Enrich Rovira donà per acabat l'acte, ab un inspirat discurs propi de las qualitats que ell posseeix en ditas festas, lo que fou sumament applaudit per tota la distingida concurrencia que omplia aquells salons.

Doném las gracies à la Comissió de festas de dita Societat per l'atenció que te ab nosaltres al invitarnos à totas eixas festas que resultan tant instructivas com amenas.

En la Administració de Consums d'aquesta ciutat, se recaudaren per diferentes espècies, en lo dia d'ahir, la cantitat de 803'01 pessetes.

Firmat per D. J. Lluïs Rissoch havém vist en lo darrer número del «Nuevo Régimen» un hermosissim article defensant ab tot calor y ab rahons sólidars per demés la candidatura de D. Joan Permanyer per lo districte electoral de Vilafranca.

Al ocuparse de la personalitat de nostre amic, fa ressaltar las altas qualitats que 'l distingeixen com à pensador y com à home de carácter, reconeixent que

